

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १०६ ग-१

Title मालतीमाधव

Author भक्तप्रति:

Extent ५० पत्र Age सं. १८६६

Subject नाटक

प्रविश्वपुरुषः वक्ष्सेमदमयंतिके भ्रात्रातेज्यायानमा
 त्यमदनः समादिशति अद्यपरमेष्ठरेणास्मद्भक्तमाग
 त्यभूरिवसोरुपरिपरं विश्वासमस्माच्च प्रसादमाविः कु
 र्वन्तास्वयमेव प्रतिपादितामालतीतदेहिसंभावयाव
 प्रमोदमिति मक वयस्यस्यैव प्रमां नालतीमिद्यवोवैव
 रंपितादयानेः मदमालतीं हृदयं मालिङ्ग्य सहिमा
 दितुमंखुएच्छराम्भ्ररं रोवास्मै सहयं सुकीलरादि
 पुरुदिमेषिभ्रसहीभ्रास्त्रिहिगिभ्रसं संपदं उतापर
 स्ममंडरांजासेदासि कामं वक्ष्सेमदयंतिके लिंछा दि
 वद्विसेमातुं मालिनीलाभेन मेदे उंमहाभ्रासिसी
 पहावेरा सहिलवंगितफलियासाभरां रहनुमारां

मा. मा. ध.

३९

लाहेरा लव सैलिम म्हाणपि म्हाणितुं नैद्वं मद
एहि वुद्धर कि वदेदाणि विवका कत्ता मम भावे म्हा वुद्ध
सैहिग छ म्हा इत्युत्ति म्हा का शंष्टुत्ता तिकं म्हा वीद
जहा एदेहि म्हा म्हा रितुत्ता यथा म्हा म्हा राणंद सुंदरं दोला
अंतधीरत्ता राये रत्ता म्हा धवः पलत्ता यत्ति म्हा दं म्हा नि
आम रंदा म्हा राणंद तिदकं द प्हा म्हा यत्ति म्हा म्हा का डे कत्ता
विकृत्ता वात हत्ता छे मि म्हा म्हा रत्ता रा वित्त संव धा एदे ति
कामं विहस्य ननु इमा विलोकने न मान संमुख म्हा म्हा
प्रमोद मनुभवतः तथा हि इव निर्यग् वलित विवमं
कृत्ति प्रात मत्ता प्रमोद इदं सि मितं लुलित किंचिदा रं चि
तम् अंतर्मादा नुभव म्हा रत्ता म्हा नित्यं प प द्म म्हा म्हा

हिं हि

प्रांसन्याचिरमनयोर्दृष्टमाकेकराक्षं पुरुषः वत्सेश्वर
 इतः मद सहिबुद्धरक्त्वदेअविपुरागोविदावदीस
 शरसजीविदप्यदोपुंडरीअलोअरणो बुद्ध जैइदेव
 मयुकूलंभाविसुदिशिपुरुषेरानिष्क्रान्तेमा भवः
 अपवार्य चिरादाशांतो सुदृतामिलिनीसूत्रमिड
 रोमहानाधिव्याधिनिर्दामनेदिनाप्रसंरतु प्रजिष्टा
 मव्याजं प्रजलमपियावि न्नून्ये विधिः स्वास्थ्यं धृता
 भवतु कृतकृत्य आशु मनायपत्तः समाप्तप्रेमारां
 जन्मसलभं प्राप्येते कृत्यमातमा सादरेभेममसमु
 चित्तैषापरिरागनिः तप्या च स्तुतिजो प्रवरास
 मयेस्याः प्रविगलत्प्रभं प्राप्ते अं दुःखं तवदनमंतर्द

मा. माध.

३८

हृत्तिमां कामंदकी स्वगतं एवमविः प्रजापमानः
पीडयति मां वत्सो मां घट्टयेव पथ्ये भलन्निचिदुक्क
रं निराशा प्राप्तिं निजयदि मयाममिना वदोयु
व्यंतं अस्मिन्कामं वत्सो उरिच सुखेव मालती
मत्साम्यं दास्यति मां कृपा मल्लुनहि २ कामं
न नहि प्रागवस्थायाः धरेहीयसे मक मगवति
दत्तं सुखेन्या संवर्ते कामं जानासितं रवलुवर्ति
इदं तु प्रसिद्धमेव यथा नंदनाय मालती प्रार्थयमानं
भूरिवत्सं पतिमुक्तवान् प्रभवति निजकन्यका जनस्य
महाराज इति मकारंदः अस्त्यतत कामं अद्य च स्वयं
राज्ञैव दत्तममालती निपुरुषेणावेदितं तद्वत्सवाक्

प्रतिष्ठातिवंधनानिदोह्यां व्यवहारतंत्राणिः वधि
 वुराणा वुरापेहेतवो व्यवस्थिताः सर्वविधनानाम्
 यत्नं साचमूरिवसोर्षागन्तनात्मिकैव नखलुमहारा
 जस्यमालतीनिजाकन्यका कन्यादानेचनृपतयः प्र
 माराभिमितैवविधो धर्मचारसमयः तस्मादमर्शित
 व्यमेतत् कथंचवत्समकैववधामां मन्यसे पश्य
 मावांसपत्नेषुपितारः पुत्रनृपदस्यांत्वयिवावि
 प्रांक् तत्सर्वथासां गन्तरमेतैः प्राराव्ययेनापि
 मयाविधेय मक सखपुंस्वोत्थादिश्यतेयुष्माभिः
 अपिच दयावास्त्रेहोवाभगोवां यत्स्मिन्नाशिशु
 जनेभवत्याः संसाराद्विरतमपिचित्तवयानि सततम्

मा. माध. प्रकृत्या समयसलभाचारविशुद्धदशासकस्तेय
 ३६ ततः प्रभवन्ति पुनर्देवमयं रत्नाकरात् श्रवदिकामं
 दृष्टं साभदिरागी विदुर्दोषदुष्टदेवः लिदिवे अगन्तु
 रिदमाश्रयदुति कं कंडवालहोष्ट सव्वे उत्तिष्ठन्ति
 मालतीमाधोवोसक्तोऽपि तुरागमन्योन्यमवलो
 कयन्तः माधवः स्वगतं वक्तुं मताक्रीलोकपात्रामाल
 न्यासमं माधवस्य अहो नुरवतुभाः सप्रदस्विप्रकट
 प्यसस्वप्रदः प्रप्यममेकरसामनुकूलता पुनरकांडे
 विवर्जनदाहुरागो विधिरहे विशीनाष्टिमनोरुजं मा
 लती स्वगतं महोभासलोभमसाराणांदरण्यमंदि
 हो- दमसि लवंहद्दी २ सरिरसमंजुवरागापिसहा आरोवि

211. 211

मा. माध. अप्यर्किं तन्मेमनः हियवतागता सप्रहारमा
 ४. लोचयगामगशिगतस्वलताभिः रुचिस्तिकहायनकु
 रंगविलोलदृष्टिरावीना हितहस्तस्वस्वलिजेरवांगैः
 माधवः दुर्लभानवुक्तार्थकः ये सरवीभवतः अ
 पिच प्रमथ्यक्रव्यादवताकमयेरक्षितवतः परि
 खंगलद्वातवकप्यमिवाकैत्ररमतां तप्याचव्याण
 रः कमलनयनायानयनयोस्त्वयिव्यक्तस्नेहस्ति
 मितरमणीयश्चरमभूत् तदुत्तिष्ठपारासिंधुसंभेदम
 वगात्त्यनगरमेवप्रविशावः उत्थायपरिक्रामतरुम
 रणीयश्चरमभूत् तदुत्तिष्ठपारासिंधुसंभेदमवगा
 त्यनगरमेवप्रविशा) मकरंदः अयमसौ महानद्योः

संभेदः य एवः जलनिविडितवह्वक्त्रनिघ्नोन्नताभिः परि
 गततटभूमिः स्नानमात्रोत्थिताभिः रुचिरकनककुम्भश्री
 मदामोमहङ्गस्तनविनिहितहस्तस्वस्तिकाभिर्वधूभिः
 शक्तिनिःक्राताः सर्वकार्यार्थकः ततः प्रविशन्ति म्ना
 काशायानेतभीषणोज्ज्वलाकपालकुण्डला २ वडधि
 कदशनादीचक्रमध्यैरिकेतात्मा हृदिविनिहितहृष्यसि
 सिद्धिदस्तद्धिदायः अरि पुनरुत्पन्नोभिः साधकैर्म
 राः ॥ गुणमासुगुणपतिपरितः ॥ नंतरमेतैषाजिज्ञाप्यः श्वा
 सहमिदानीं नित्यन्त्यैरुत्पन्नोत्थापनीहिमं हृत्पद्म
 मध्योदितं पश्यंतीशिवरूपं यत्स्यादात्मनः
 मभ्यासतः नाडीनां दयक्रमेणाजगत्तः पंचाङ्गना ॥

मु

म. माध.
४१

कर्करागादप्राप्नोत्यतनश्रमातिघटयन्त्रष्टाभोभोमुचः
अपिच उल्लोलस्वलितकव्यापासोधीनासंयद्वक्त्राणि
तकरात्किंकिराणि मन्दसांद्रोलयन्नराणीयडामरत्नं
संधत्तेगंगानतलप्रथारगाधिवासयाहि विष्कगृत्तिर्ज
दानांप्रचलनिनिविडाननमद्भोपिभार संस्कारका
रादीर्घपदुरटनिष्ठनाम्बुकिंवद्भागवन्दाउर्ध्वधूनोतिवा
युर्विहृतशवाशिरः श्रेणीकुंजेषुगुंजन्नुत्तालः किंकि
राणिनामन्तवरतररागन्कारहृत्तः पत्ताकाःपरिक्रम्या
वल्लोक्यच गंधमाघ्रायशृङ्गावन्पुरारागानिर्वनेला
त्किपरिमृज्यमानरसोत्तरगांधिभिश्चिन्नाधूमैः पुर
स्तादिभाविनस्यमहतः श्रमशान्तवाटस्येनदीयः क

रात्रायतनं यत्र च पर्यवसितं मंत्रसाधनस्य स्म
 क्रुरोरक्षोर घटस्याक्षयासविशेषमद्यज्ञां सभारो
 मया संतिधापनीयः कथितं च मे गुरुणा विज्ञेयं
 पालकुंडले मयामगवत्याः करात्पायाः प्रागुपपा
 चितं स्त्रीरत्नमुपहर्तव्यं तदनेव नगरे विनिर्जमा
 त्तशक्तिं नद्विजिगीमि कत्तौलुकमग्नेश्च लोचनं व-
 त्कोयमन्तिगंभीरमधुरा पुनस्तन्मित्रकुटिलकुंतलः
 कृपारगधारिणः शुभान्तरमेतैः सवन्मति यएवः
 कुवेलपदलश्रमेणो यंगस्वोत्थाय सरललिङ्गचरणा
 न्यासः श्रीमान्मृगांकात्समां यत्स्फुरति विजयं
 वामोयस्य प्रकाशितसाहसः प्रावगलदस्त्यक्षप

श्रवामो

१

मा. माध. कः पारिगल्लन्नरजागमः निम्नस्थाः अपेक्षएव
 ४२ कामदकी सहस्रपुत्रो मायापारो धीयणो विनामा
 धवः तत्किमनेन भगदसांद्रो लयन संजादयामि
 विगलित प्रायश्चयायाधिवासासमयः नप्याहि
 संप्रति व्योमस्तोपि च न दक्षिभि रिव न मो वलरी
 भिर्व्रियं नै पर्यताः प्राक्तं न्यायस्विसमजीनूत
 नेमज्जनीव वात्यासवेगविवग्निन नवलयितस्फि
 तधूम्याप्रकाशोप्राप्तेपित्रियामातरुगायतिनिरी
 जं नीलिमांत वनेषु परिक्रम्य निष्कांता विष्कुंभक
 ननः प्रविशन्ति यथा निर्दिष्टा माधवः रसाश
 से प्रमादीः प्रणयस्येष्टाः वारचयकुंजावरागी
 दुः

दद्यात्तास्तामुग्धदृशोत्तिसर्गमधुराश्वेष्टाः भवेयुर्मधि
 यास्वतःकररास्यवाहकराव्यापारोधीक्षणादाशसाप
 रिकस्त्रिजास्वपिभवन्त्यानंदसांद्रोलयः किंच अतिमुक्तम
 न्नयित्तकेशरावलीसज्जताधिवाससभगापिंस्तनं अ
 षिकराज्ञाहविनिवेशित्तननः प्रिययातदंकपरि
 वर्तमाश्रुयां अथवाह्येकतदेतज्ज १८मेवप्रार्थये
 संभूयेवसस्त्वानिचेताः पुनर्मानमातन्वतेपत्रालो
 कपथावतारिणिरिति नंतरमेतेसेत्रोत्सवः यद्वालेंडु
 कलोच्चयादवचित्तैः सास्ववोत्थादिनंत्यप्रयेषम
 ममंगमंगलागृहंभूयोयित्तस्यामुखं यत्सत्यमधुनाता
 त्तादृशतितात्तिस्वलोपिनविशीयः ममहि संप्रति

मा. माध. सान्निशयप्राक्ततोयलंभसंभावित्तात्मजन्मनः

४३

संस्कारस्यातवरत्नप्रबोधान्प्रजायमानस्तद्विस
दृशाप्रत्ययांतरेरनिरादुज्जमवारुः प्रियतमास्पृति
प्रत्ययोन्यनिसंज्ञामस्तत्पत्वात्स्वकरोत्यंतर्हृन्निशा
रूप्यतश्चैतन्यं तथाहि रज्ज्वावंप्रतिविम्बितेवल्लिखि
तेवोत्कीर्णरूपेवचप्रत्क्ष्वकचवज्रलेपघटितेवांत
र्निखानेवच सान्निशयेकीर्णलिनेवाविशिरेवैश्वे
नोभुवः पंचभिः श्रिजासंज्ञानितंतुजालनिविडस्पृ
तेवल्लताप्रिया तेपप्येकलकलः माधवः अहो
संप्रतिप्रगल्भ्यमानकौरापनिकायस्यमहतीशम
शानवाद्यस्यरौद्रता आस्मिन् प्रतियोधिमेदुरचय
पर्यंत

स्नानं चित्ताज्योत्तिषामौज्वल्यपरिभागतः प्रकट
 यन्त्याभोगभीमन्तमः ससक्तजलकेलयः किलिकि
 लाकोल्लाल्लेः सम्मदाडुत्तालाः कटपूतनाप्रभृज
 यः सांराविरांकुर्वते कवत्वाद्योषयामित्तावत् उच्चै
 र्मोभोः श्मशाननिकेभ्यः कटपूतनाः अशस्त्र
 पूजमव्याजपूरुषांगोपकरित्वित्तं विक्रीयते महामां
 संगदस्यतांगदह्यतामिदं पुनर्नपय्येकलकलमाद्य
 वः कथ्यमाद्योषरूपां नंतरमेव सर्वज्ञसमुच्चलडुत्ताल
 वेतालमुक्ततुमुलाव्यक्तकलकलाकुलः प्रचलित
 श्वाविभविद्भुतसंकाटः श्मशानवाटः आश्चर्यं रक्
 गाभिरागविदीर्गस्त्विकटव्यादानदीप्ताग्निभिर्द

मा. मा. ध.
४४

कुंकोटिविसंकटैरितश्चोधावदिराकीर्यते विद्युत्पुंज
निकाशकेशतयनभूषमश्कजालैर्नभोलदयालदयवि
शुष्कदीर्घवपुष्याम् कामुखानांमुरैः अपिच एत
त्सूततचक्रमक्रमकृतग्रासाईमुग्धैर्वृक्षानुत्प्लुप्तैः
त्यरिनोन्मसविद्यसेराद्यच्चरंक्रंदतः खर्जूरदुम
दयजंघमसितत्वङ्गुर्विमाक्रतस्तायुग्रंथियतास्थि
पंजरजरत्नकालमाल्यसृजने समंतादवलोक्यविहस्य
च अहोप्रकारः पिशाचानां एतेहि तत्तथ्युरसनी
ग्रमास्यगर्तदधतिविदर्षविवरादीर्घदेहाः ललदज
मरयोरकोटरारांघुतिमिदग्धपुरारांरोहिरागानां
परित्राम्य हंजवीमन्समेवाग्रेवर्जनि उत्कात्योत्का

त्यक्तनिप्रथममष्टष्ट्योफभूयांसिमांसात्तन्सस्फि
 कष्टुष्टुपिंडाद्यवयवसलभात्तुग्रहणीतिजग्धाश्चार्त्तः।
 पर्यस्तनेत्रः प्रकाददर्शितः प्रेतरंकः करंकादंकास्था
 दस्थिसंस्थं पुटगतमपित्राव्यमव्यग्रमन्ति अपिच
 निष्टायस्त्रिदहस्यः कुप्रनपरिणामन्मेदसः प्रेत्त
 कायान्कुट्टासंसक्तधूमानपिकुराणमुजोभूयसीभ्यः।
 श्रिताभ्यः उत्पक्वास्त्रिमांसं प्रचलदुभयतः संधिनि
 मुक्तमारादेतेतिश्रूयजंघानलकमुदयितीर्मज्जुधा।
 राः पिवन्ति विहस्य अहोप्रादाधिकः प्रमोदः पिशा
 चांगनानां तप्याहि श्रेत्रैः कल्पितमंगलप्रतिसराः
 स्त्रीहृत्तरक्तोत्पलव्यक्तोत्तंसभूतः यिनत्यशिरसाह

मा. मा. प.
४५

तुंडरीवत्स्वजः एताः शोरोनपंककुम्भजुवः
सम्भूजकोतेः पिवन्त्यस्थिस्त्रेहसराः कपालचयके
प्रीताः पिशाचांगनाः परिक्रम्य पुनरशस्त्रेतिपठि
त्वाकचंद्रागतिप्रशांताभीयशाभीषिकाप्रकारैर्म
दित्ययक्रांजं पिशाचैः अहोमिः सत्यतापिशाचा
नां परिक्रम्यं दृष्ट्वा सति हृदं विचिंत्य श्रैयसमंतात्तश्म
शानयाटः तथाहि खलियं पुरत एव गुंजत्कुंजकु
टीरकौशिकघटाचुत्कारसंबलि नैकंदत्के रवचूडडा
त्कृतिभूतप्राग्भाभीमेस्तटेः अंतः शीरार्कं रंकक
रपयः सरोधकुरंकयसरो निर्गमद्योरवधरेवापारे
श्मशानं सरित् नैपथ्ये हातादनिकूरुणा एसोदासिंदे

५६

३
 रादचित्ता राहुरा गोवअररा साधरां जरा गो विवज्ज ३ मा
 धवः साकृतमाकरार्थता दस्तावद्विकलकररी कृति
 तस्तिग्धतारश्चिना कर्षीपरिचिज्ज इवओत्रसंवादमेति
 अंतर्भिन्नं भ्रमति हृदयं विद्वत्तन्यंगमंगंदेहेस्तंभः
 सवलनिचगतिः कः प्रकारः किमेतत् करा लापन
 नाच्चायमुच्चरन्कररा धुनिः विभाव्यते ननु स्या
 नमनिष्टा तां नदी दृशं भदनुयश्यामि इति परि
 क्रामति नतः प्रविष्टो देवार्चनव्यग्रहस्तौ कणा
 लकुंडलाघोरघंटौ कृतव्यंघ्राचिह्नमालनीचमव= ३
 लती हातादतिक्कुरा एसोदेरा रंदचित्ता राहुरा
 जरा गो विवज्ज ३ हाअं वसिरोहमअहिम एतुम

मा. माधविलदासिदेवदुचितसिदेराहामालदी ममजीविदे
 ४६ ममकलारागसोहरोकुसुहमुक्तासमलवावारैमम
 वदिचिरस्मजीविदादिदुक्वंसिरोहेराहापिअसहि
 लवगीरासिविराग्रावसरमेनदंसरागाअहंदेसंबुजा
 माधवः एतसैवेयंमदिरतरागसंप्रतिनिरस्तए
 वसंदेहः नदहमपिनायेताजीवंजीसंभावये त्वरि
 नंयरिक्तामनि कायालिको देविचामुंडेनमस्ते
 नमस्तेसावस्तंभनिसुंभनिर्भरनमद्गोलानीषीर
 डनन्यंचन्कर्षरुर्मकंपविगलद्दुल्लोडरवंडस्थिति
 यातालप्रतिमलगलविवरप्रक्षिप्तसमाराविंदे
 नंदितनीलकंठपरियदाक्तर्षिः क्रीडितं अ

पिव प्रचलितकरिहृत्त्रिपर्यन्तचंचन्नखायानभि
 त्रेंडुनिस्यंदमानामृतमोतजीवत्कपालावलीमुक्त
 चंडादृहासन्नसद्गुरिभूतप्रवृत्तस्तुति शवसदसित
 भुजंगभोगांगदग्रंथिनिष्पीडनस्फारफलत्फरगा
 पीठतिर्य्यद्विषय्योतिहृदभरगोडामरव्यस्तविस्तारि
 दीः खण्डपर्यासितदमन्तरं जलदनलपिशङ्कनेत्र
 तंगच्छदासन्नभौमोत्तमांगधमिप्रस्तुतस्तानचक्राकि
 यास्पृत्तदिभागाभुंगहृदंगभृंगधुजाङ्गनविदिप्रता
 रागरागं प्रमुदितकटक्ष्णः गोतालवेतालतालस्फटक
 रसिंभ्रान्तगोरीघताप्तेष्वहृष्यन्मनस्रवकानन्दिव
 त्तांडवंदेविभूयादभीष्टेचहृष्टैकनुष्टेचनः ॥

मा. माध. भिनयनः माधवः धिक्रमादः न्यस्तालक्तक
 ४९ रक्तमाल्यवसनायावराउचाराडालयोः पायारंभ
 वलोभगीवृकयोर्भक्तिर्गेतागमेचरं ज्ञेयं भूरिवसो
 र्वसोरिवसुला मृत्पानुस्वेवर्तते हाधिक्रष्टमनिष्टम
 त्तवारुणाः कोयं विद्येः प्रङ्गाः कपालकुराडला. त्वम
 द्रेस्मरदयितोऽत्रोस्तवाभूदघत्वांत्वरयनिदाहुराः
 कृतांतः मालजी. हादस्त्र. रागह. माह्वपरलोत्रा
 गदोपिसमरिद्वोस्त्रं जरागोबुद्धिहिंसाऽसोडवरदो
 जस्सवहाहोसमरदि. कपालकुराडला. हंतमाधवा
 नुस्तेयं वराकीनपस्विनी. भवनु. २ पदस्तुतदस्तुता
 तः परं विलंबयितव्यं. अघोर. शस्त्रमुद्यम्य. चामाहि

मे३

भगवन्निःसाधनादाबुद्धिष्टामुपनिहितां भजस्व
जां. माध. सहसोपसृत्यः प्रकोष्ठे मालिनीमुत्ति
प्य. दुरात्मनेषु प्रतिहतोसिकापालिकाऽप्यसद
नत्वयं न भवसि. मालिनी. परिताम्रदुर महाराज
भाम्नीहनिमाधवमालिङ्गानिमध्य. महाभागेतमे
नव्यं २ मरणासमवेत्यन्ताशंकः प्रलापतिरालिप्र
कटिननिजलेहः सोयं सरवाग्रन एवमे. लज्जनविस्
जोत्कंपं संप्रत्यसाविहयापमनः फलमनुभवत्यग्र
पापः प्रतीयविषाकिनः अघोर. आकल्यपापो
ज्ज्वालाकर्मत्रायं संवृत्तः कपालकुराडला. भगव
त्स एवाय मस्याः सहभूमिः कामन्दकीसखंतुत्रो

मा. माध. माधवो महामां^सस्य परा यिनाः माध. सासं. कि
 ४८ मेन नमहाभागे मालती. चिरादाप्सस्य. महामा
 अम्हाकिं पिरा म्मातामि. एति म्मादाणि जाराणा
 मि. उरै म्मातिन्देयसत्ता इहप्यबुद्धस्ति. तमे उरा
 कहिं. माध. सलजुं. त्वन्याणि पंकजपरिग्रहपराय
 जन्मांभूया समित्यमिति वेशकदप्यमानः आं
 स्यन्ममास परा नायपरेतभूमावाकरायिभीरु
 दितानि नवागनोस्मि. मालती. अथ वार्यकधंम
 मकररागादो एव एदे म्माप्यणि रेवेरवापरि कर्म
 नि. माधवः अहो म्मास म्माः तदेतत्काकलाली
 यत्तामः संप्रति हि. राहो म्मादकला मितानमचरीदे

वात्समासाद्यमेदस्योरस्वपृष्ठापाशायाज्ञाविषयाः
 दाधिन्दनः प्रेयसी. अक्षंकाधिकलेदुतंककुरा
 याविद्वोभित्तंविस्मयात्रोद्येतज्वालितंमुदाविक
 सितंचेतः कथंवर्ततां. अघोर. अरेरेब्राह्मणाडिंभ. व्याघ्रा
 घातमृगीकृपाकुलमृगन्यायेनहिंसारुचेः पापप्राप्युपहा
 रकोतनजुषः प्राप्नोसिमोगोचरं. सोहं प्राग्भवत्तेवभूतजन
 नीमृष्टोमिखझाहनिव्यस्तस्कंधकबंधरं धरुधिरप्रा
 गभारतिः स्वन्दिता. माधवः दुरात्मनपायराउचराडाल
 असारं संसारं परिमथित रत्नं. त्रिभुवनं निरालोकं लोकं
 मरणांशरणांवांधवजनं. अदप्यंकन्दप्यजननयननि
 मरिगामफलंजगज्जीरागिरायंकथमसिविधाहव्यव।

मा. मा. थ. सितः
४६

अपि च. रेणाय. पुराय सरवीसलीलपरिहास
रसाधिगतेर्ललितशिरीषपुष्पहृत्तनैरपि नाम्यति।
यत् वपुषिवधायत्तत्रतवशस्त्रमुपाक्षिपत्तः पतन्
शिरस्यकाराडयमहण्डश्चैव भुजः अघोरः दुरात्म
नप्रहर. २ नन्वयं नभवसि. मूर्त्ती. प्रसीदरागहृत्सा
ससिम्बदासरागोऽसुवुम्बहृत्सोपरिनाम्बसुम्बोत्ति
वर्त्तीम्बदुम्बमादोम्बरास्यसंसम्बमादो. कपालकुं. भ
गवन्नप्रभतोभूत्वा दुरात्मानं व्यापादय. माधवाघो।
रघंटो मालनी कपालकुण्डले प्रति. अयिभीरु धैर्यं
निधो हि हृदये हृत्त एष पापः किं वा कदाचिदपि केन
चिदन्वभावि. सारंगसह्यारविधाविभाक्तं मकुटकु

दालपाणि कुलिशस्य हरेः प्रमादः ते पथ्ये कलक
 लः सर्वेन्नाकाराणि त्रिभोभो मालन्त्यन्वेष्टरापशः
 पुरुषाः श्यममात्यभूरिवसमाश्वासयन्ती अप्रतिहतप्र
 तिज्ञा भगवन्ती कामन्दकीवः समाज्ञापयति पर्यव
 दृभ्यतामेतत्करालायननं नाघोराघंटादत्यस्य क
 र्मेतद्भीषणाद्भुतं नकरालोपहाराच्च फलमन्यदि
 भाव्यते कपालकुं भगवन्त्यर्थवष्टुब्धाः स्मः अघो
 रसंप्रतिविशेषतः द्यौरुषस्याऽवसरः मालती १
 हातादहो भवति माधवः भवतुवान्धवस्य स्थि
 त्तां मालतीं विधाय तन्मामदा मे नंदुरात्मानं व्यापा
 दयामि मालतीमत्यतः प्रेरयन्त्य रिक्तामति मा

व्यति

मा. मा. ध. धवा घोर घंटा वन्योन्य मुद्दिश्यः आः पायकौठोरा
५० स्थिग्रं चिकर ररात्कार मुखरः खरस्ता पुच्छे दक्षरा
विलिज वेग व्युपरमं निरातकः यं के चि वयि शिज
पिंडेषु विलसन्नसिगां त्रंगां त्रंसपदिल वशस्ते विक्कि
रनु. ॥ ७॥ इति निष्क्रान्ताः सर्वे यंच मोकः पश्चात्तः
प्रविशन्ति बालकुडलाः आः डुरात्मन्मालनी विमि
नं व्यापा